

של סטודנטים עֲבָרִים באירופה. זלמן מציע ליסד חאים עירוניים
של סטודנטים. אבל דוקא דבר זה דורש כוחות רבים שאינם לנו ברגע
זה.

החקציב: משרד (חדר, עוזרת, הוצאות סידוריות) 25-20
לירה, שני אנשים - 20 לירה כ"א, נסיעות 15 לחודש. בימי ישיבת
הוה"פ שלחו מהארץ 50 לירות (הוצאות קודמות בעמוד 83).

י"ח אב
4 אוגוסט
שבת

בנסי נסים סידרנו את הויזות שלנו לבלגיה והספקנו
להגיע ברגע האחרון לרכבת העוזבת את חתנת בעשר ורבע בבוקר.
באתח ורבע אחרי חצות הגענו לברוסל. הטלגרמה ששלחנו מהדרך
לגולדה לא נחבלה, אך אחד החברים חכה לנו בכל זאת. החקשינו
במציאת חדר, ולבסוף נפלנו לחוך הוטל הדומה יותר למאורה. דב
טרם בא.

י"ט אב
5 אוגוסט
יום א'

בעשר וחצי, באחור של חצי שעה, נפתח הקונגרס ע"י
ונדרוולדה. העמים הקטנים קבלו מקום בראש, אולם המקומות לא
הספיקו לנו ואחדים נאלצו להסתופף בצל הפינים והאסטלנדים.

ונדרוולדה נפגש באובציה חמה, והארצישראלים לקחו בה חלק חשוב. נאום הפתיחה של הנדרסון היה קר ומשעמם, לעומת זאת נשמע הנאום של וונדרוולדה שדבר אחריו - בהתלהבות ונפסק פעמים אחדות במתיאות כפים. כשגמר וונדרוולדה ניגש אליו טורטו ונשק לו סחוך החרגשות והודה על דבריו המעודדים לסוציאליסטים המעונים שבאיטליה. בשתים החלה ההחלטה הגדולה של הנוער הסוציאליסטי שנמשכה כשתי שעות ועטחה רושם מרהיב. בחוף ים הדגלים חסר דגל עברי - כמה חוסר הבנה יש לבחורים האלה הקוראים לעצמם פה פועלי ציון.

בשבע וחצי נחאספה הפרקציה שלנו: ירבולום, זינגר, רייס, לוקר, ב.צ., הראפלד, קפלנסקי, מרמינסקי. חסרים, בכל אופן לראשית הישיבה דב, רובשוב, גולדה. קפלנסקי מסר דו"ח על ישיבת האכסקוטיבה.

אחמול ושלסום בישיבה השתתפו מצדנו ירבולום וקפלנסקי. הישיבה הראשונה של האכסקוטיבה היתה בעיקר פורמלית, (באו זלמן, גולדה ודב) בישיבה השנייה ביום הששי אה"צ דנו על מחאת המפלגה הבלחי חלויה בפולין לשלול סמנה ביאת כוח באינטרנציונל ושאלת המפלגה השנייה בארגנטינה. ראש המפלגה, דרובנר, וחלק מחבריו נכנסו לפ.פ.ס. קרוק עמד על זכויות המפלגה. על יסוד מיעוטים מהוים 45%, ואין פ.פ.ס. יכולה להקיף כולם. נידולקובסקי ציין את ההתוות ספלגות לאומיות (גרמנים, אינדיינים, יהודים) ועבודתם המשותפת עם הפ.פ.ס. בהרבה מקרים. אורו בויר התנגד למחיקת

מפלגת קרוק, שלא יוצר פרושם שהאינטרנציונל זו ימינה. הוא מעונין במשיכת הבונד וכדומה. השאלה נמסרה לוועדה, כמו כן שאלה ארגונומינה. בוועדה עורר אברמוביץ את שאלת הבונד, והביע דעה שאם הבונד יעודד יכנס אולי לאינטרנציונל. בויר, שלו כסרה הוועדה לנסח את ההחלטה, פרש את הבונד בחור ומפלגה היהודית בפולין. ירבלוס דבר על ענין זה עם נדולקובסקי, (רייס אומר שהוא שקרן גדול); רינודל לאחר שחברינו דברו איתו, התנגד להזכרת הבונד, הנמצא מחוץ לאינטרנציונל ודרש להזכיר את פוע"צ. קפלנסקי חסך בהצעת רינודל. בויר התנגד להצעת רינודל, כי פוע"צ גם הם קטנים כמפלגת קרוק. אברמוביץ יצא אז נגד פוע"צ בסגנון בונדיסטי, קפלנסקי ענה לאברמוביץ, ואז התערב בוכוח אדלר. התנגד להתערבות פוע"צ בשאלות ארצות אחרות, מלבד פלשתינא, ואינם מחשבים במדה ראויה עם ההנחה שניחנה להם להיות סניפים מחוץ לא"י. בהודמנות זו חתף את פוע"צ על נסיונם לארגן ועד באינטרנציונל לעזור לפועלי א"י. הביעו הסתובות על השתתפות הנדרסון יו"ר הוה"פ בהזמנה והתנגד ל"חריצות העקשנית" של פוע"צ. קפלנסקי בקש מהנדרסון רשות הדבור בשביל ירבלוס, אך הנדרסון העיר לו שמוטב שהוא בעצמו יענה; ברוקר (בלגיה) הודיע שלא יתן שיכחיבו לו אם יצטרף לוועד שנוצר ע"י מפלגת הסונמח לאינטרנציונל (וונדרוולדה לא היה בשעת מעשה). הנדרסון הביע הסתובות על שאדלר העלה שאלה זו שאינה עומדת על הפרק ומבלי שאדלר ידבר איתו מקודם. הוא מחליט בעצמו אם יצטרף לוועד או לא, ולא ישאל את המזכיר אף לא את הוועד כלו, ואם הוה"פ אינו מסכים איתו הוא נכון להתפטר. הודעה הנדרסון עשתה רושם רב; בויר קם

והגיד שצריכים לדון על ענין זה בקרירות, אין רוצה לשלול סמי
שהוא זכיות האזרח שלו, לבסוף הגין על אדלר שאין בדעתו להטיל
את שלטונו על הועד. אדלר נאם אז נאום ארוך והתנצל על הסכסוך
עם הנדרסון, ריגודל בתחכם חברינו לקח חזרה את הצעת החקון שלו,
סבלי רצון להעמיד להצבעה שאלה שקוררה כעסו והתרגשות. דימנס
מפולין תמך בצורה רופפה באדלר. בוקה היה האחרון בוכות: התנגד
לערבוב של ציונות סתם ופועלי ציונות, הגין על החזמנה. נחקלה
לבסוף ההצעה של בויר. כל הישיבה נמשכה כשלוש שעות. בלום היה
בישיבה, אך לא השתתף בוכות. הוא אמר לירבלום - איני צריך
להתערב, הענין הולך כהוגן.

ביום הששי בבוקר דבר קפלנסקי עם אדלר בשאלת הסועצה
שלנו. אדלר הודיע תריפות: אתי לא תעשה כלום. אני לא אוכל
להסכים לדבר כזה. פניחכם להנדרסון וקבלת החימה ::נו אינה
לויית. כשקפלנסקי אמר לו שהוא רוצה להחיעץ אתי בדבר הצורה
הארגונית ענה בשלילה. לבסוף איים: אחם יודעים את מצבכם המיוחד
באינטרנציונל. יש לכם 4.000 חברים בא"י וסניפים בכל הארצות,
וימצא אולי מי שהוא שיתנגד למציאות בריח כזו באינטרנציונל.
חשאו רק ספלגה של 4,000 איש שאין לה הזכות לב"כ באכסקוטיבה.
שאל מדוע אין פוע"צ באים בצרכים שלהם ישר לאכסקוטיבה.
קפלנסקי אמר לו שהוא יודע שמצבנו משונה, אם נביא איוו שאלה של
א"י ירימו שאלות אידיאולוגיות.

הרושם של קפלנסקי הוא שדברי בויר בועדה נעשו במחשבה
תחילה, ויש כנראה רצון מצד הבונד להכנס לאינטרנציונל. האינטרס

למועצה שלנו גדל ע"י האינצידנט. רבים שואלים מתי תהיה המועצה. אולם יש לחשוש להתהוות קואליציה נגדנו - אדלר, בויר, אברסוביץ ואחר כך הבונד. ועלינו להגדיל את פעולת ההסברה בקרב האינטרנציונל והעיקר לחזק המפלגה בפולין. גדולקובסקי. תאונן בשיחות פרטיות עם ירבלום שהוא חפץ הרבה פעמים את פוע"צ ואינו מוצא. אין אפילו איש שנוכל לדבר עם מנהיג פוליטי.

ירבלום ספר על פרטי יחסו של ברק (צרפת). הוא הציג 3 תנאים: 1) שלא ישחקף איש לא מהאינטרנציונל, 2) שיודיע על הכול לשם אינפורמציה לאכסקוטיבה של האינטרנציונל, 3) שיעזרו רק לעניינים הישוביים של פועליא"י.

אחמול הזמין וונדרולדה את כל חברי האכסקוטיבה אליו. ושם אמר לו וונדרולדה שאין לדבר עם אדלר - כי חבל על הזמן. הילקוויט אמר לירבלום שלדעתו נחפזו פוע"צ במעשה, מבלי לבוא לידי הבנה עם אדלר, והוא מסופק אם יבוא למועצה (מקודם הבטיח לבוא). הוז מעיר שמצבנו במפלגת העבודה הבריטית אינו כל כך איחן שעל יסוד זה נכריז מלחמה על מי שהוא. גיליס, שהוא ידידנו, חושב שהדבר הכי טוב לעבור בשתיקה על א"י למען המנע ממלחמה, כי האנגלים יהיו בעד, אחרים יהיו נגד.

התנגדתי לנטיה שנתגלחה בדברי ירבלום להוריר את אדלר. עוד אין אנו בכוח לנהל מלחמה פוליטית באינטרנציונל, כי אם פעולה אידיאולוגית. הנצחון שהיה לנו הפעם באכסקוטיבה הוא לא נצחוננו - כלומר לא נשען על כוחנו - אלא נצחון הכח והכתפים הרחבות של הנדרסון. אין אנו מסוגינים להלחם במתנגדינו כי אם להסביר להם

אח ענינינו. עלינו לנצל את כל הזמן הפנוי למען באר לפרקציות
המתיחסות אלינו באיבה או באי ידיעה שיבינו מה שאנו עושים במועצה.
גם אם לא ישחפרו - טוב שישמעו מפינו על המקידי המועצה. אולם
אין לנו להרפות את הפעולה הזאת של המועצה, כי מחוך בשיכת ידידים
לקורה לעבודתנו בא"י נצליח להכניס אותם לכל הפרובלימות המיוחדות
של העם העברי, כי יבינו שאין הדבר הנעשה בארץ חלוש מהמציאות
היהודית, אלא נובעת מחוכמה וקשורה בה. בשביל קורה האנגלים עצמם
חשוב לנו שיהיו לנו ידידים בכל המפלגות, גם בגרמניה וגם ברוסיה
(אירופה המזרחית).

- בקונגרס יהיו 6 ועדות: 1) המצב הפוליטי העולמי -
ירבלום, 2) פרוק הזיון - רייס, 3) השאלה הקולוניאלית - קפלנסקי,
4) שאלות סידוריות - לוקר, 5) המצב המסקי אחרי המלחמה - הוז,
6) הנשים - גולדה.

קבענו ועדה של חמשה להכנת המועצה: לוקר, קפלנסקי,
ירבלום, הוז ואנכי, וועדה של 3 לבירור השאלה הקולוניאלית ולהכנת
חיקונים לריזולוציה המוצעת.

כ' אב
6 אוגוסט
יום ב'

הבוקר הציגו המרצים על הפרק את המצב המסקי של העולם.
הילקויים האמריקני דבר על העברה מרכז הכובד העולמי מאירופה
לאמריקא: ההגמוניה הכספית של ארצות הברית, החובות הסרובים